

Eu te salut din închisoarea mondială

Ursu Marian Florentin

Eu te salut din închisoarea mondială
Dar aş mai accepta o ultimă rutină
Într-un oraş pierdut în era feudală
Unde iubirea stă să intre-n carantină

Şi nu mai pot veni din muta inerţie
Să îţi prevăd pe viitor o viaţă simplă
Când a iubi a devenit anomalie
Purtând o mască peste vis şi peste tâmpile

Eu totuşi te salut zidit în nemişcare
Şi trag semnalul de distanţă socială
Şi te iubesc ca un dement în izolare
Primind mereu un diagnostic fără boală

Eu te iubesc din închisoarea colectivă
Şi-ţi desenez ferestre şi copaci pe ziduri
Păstrând distanţa cadastrală relativă
Când moartea ne pândeşte printre scânduri